Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗ ΕΙΣ ΤΟ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ

Ἡ Κυβέρνησις, ἕρμαιον μιᾶς κλίκας, δὲν ἐκμεταλλεύεται τὰς εὐκαιρίας

ΜΟΝΟΝ ΔΙΑ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ ΕΙΣ ΕΚΛΟΓΑΣ ΘΑ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΘΗ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΝΟΜΙΜΟΤΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

σχοληθῶ μὲ τὰ δῆθεν ἐπιτεύγματα τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ Κυπριακόν. Ἂν τὸ πράττω, τοῦτο συμβαίνει, διότι εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς βασικάς μου ὁμιλίας πρὸς τὸν Λαόν, ἐπεδίωξα νὰ τὸν διαφωτίσω, περὶ τῶν ὅσων εἰς τὸ παοασκήνιον τεκταίνονται. Τουτο συνεχίζω καὶ σήμερον. Ἐπιθυμῶ πρῶτον νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχήν σας ἐπὶ τοῦ ἑξῆς: Δὲν πιστεύω βεβαίως κανεὶς νὰ ἀμφιβάλλῃ περὶ τῆς σημερινῆς πολιτικῆς τῶν Ἀμερικανῶν, ὕστερα μάλιστα ἀπὸ τὴν τελευταίαν συνέντευξιν τοῦ πρέσβεως. Κατὰ συνέπειαν, πᾶς ἔπαινος ἐκ τῆς πλευρᾶς ἐκείνης ἢ πᾶν συναρμητήριον πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, εἴτε πᾶσα ἄλλη ἀνάλογος ἐκδήλωσις διὰ τὴν εὐημερίαν καὶ σταθερότητα εἰς τὴν Ἑλλάδα, βεβαίως δὲν ἀποσκοπεῖ νὰ ἐνισχύσῃ πρόσωπα μαχόμενα ὑπὲρ τῆς Κύπρου καὶ ἐναντίον τῆς ἀμερικανικῆς πολιτικῆς. Καὶ ἄρα, αἱ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου πρόσφατοι ἐκδηλώσεις θὰ ἤρκουν διὰ νὰ καταστήσουν καὶ τοὺς ἀφελεῖς προσεκτικούς, ἐπὶ τῶν μυστικῶν παραχωρήσεων τῆς Κυβερνήσεως. Ἀντασθῆτε τώρα ὅταν οἱ ἔπαινοι προέρχωνται ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς πλευρᾶς, ἡ ὁποία ὅσον δριμέως κατηγόρησε τὴν Ἀντιπολίτευσιν!...

Ἡ ἐκκρεμότης τοῦ Κυπριακοῦ κατήντησε νὰ ἀποβαίνῃ... εἰς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως! Εἶναι δηλαδὴ προφανές, ὅτι, ἂν ἐπετυγχάνετο μία οἱαδήποτε συμβιβαστικὴ λύσις, ἀποτέλεσμα αὐτῆς θὰ ἦτο νὰ ὁδηγηθῇ ἡ Χώρα εἰς ἐκλογάς. Καί, ἂν μὲν ἡ Κυβέρνησις ἐπετύγχανε τὴν ἐντὸς εὐλόγου χρόνου ἐνέργειαν Δημοψηφίσματος, ἵνα οἱ Κύπριοι ἀθεσμεύτως ἀποφασίσουν περὶ τοῦ μέλλοντός των, τότε βεβαίως θὰ ἐθριάμβευε καὶ ἡμεῖς πρῶτοι θὰ τὴν συνεγαίρομεν. Ἀλλά, φυσικά, περὶ αὐτοῦ οὐδὲ κἂν λόγος. Ἀντιθέτως πολὺ φοβούμεθα, ὅτι, ἐν τῇ πολυπραγμοσύνῃ του ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἀφῆκε νὰ νοηθῇ ὅτι καὶ 20ετίαν ἂν τοῦ ἐπρότειναν, θὰ ἐδέχετο καὶ παραμονὴν τῆς Κύπρου εἰς τὴν Κοινοπολιτείαν δὲν θὰ τὴν ἀπέκλειε!... Καμμίαν σημασίαν δὲν ἔχει, ἂν σήμερον τὰ ἀρνεῖται ὅλα αὐτά. Ἂν τολμᾶ ἄς κάμῃ Συμβούλιον τοῦ Στέμματος παρουσίᾳ μου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀντιλαμβάνεσθε πόσον δεινὴ θὰ εἶναι ἡ θέσις τῆς Κυβερνήσεως μὲ οὐσιαστικὴν ἐγκατάλειψιν τῆς αὐτοδιαθέσεως, μὲ οἰκτρῶς κολοβωμένην ἀνεξαρτησίαν, μὲ πρότασιν—διότι καὶ αὐτὸ γνωρίζω ἄριστα ὅτι ἐψηφίσθη τελευταίως — μὲ πρότασιν, ἐπαναλαμβάνω προβλέπουσαν νὰ μὴ ἀποκλεισθῇ μὲν ἐκ τῶν προτέρων ἡ Ἕνωσις, ἀλλὰ ἂν ἀπὸ τοῦ οἱ Κύπριοι, μετὰ τὴν λειτουργίαν τῆς κολοβωμένης αὐτῆς ἀνεξαρτησίας, ἐπέπτοντο νὰ ἀποβλέψουν εἰς τὴν Ἕνωσιν, τὸ μόνο ποὺ θὰ ἐδικαιοῦντο θὰ ἦτο νὰ στραφοῦν πρὸς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη, ἵνα ἐκεῖνα ὁριστικῶς ἀποφασίσουν. Δηλαδή, νὰ ἀρχίσωμεν πάλιν ἀπὸ τὸ Ἄλφα!...

Ἀφ' ἑτέρου οὔτε καὶ ἡ μεταβολὴ τῆς διαδικασίας, δηλαδὴ διὰ νὰσωθοῦν τὰ προσχήματα, νὰ καταφύγωμεν εἰς εὐρυτέρας τῆς Τριμεροῦς διασκέψεις — πενταμελεῖς ἢ ἑξαμελεῖς — μεταβάλλει τὴν οὐσίαν, δηλαδὴ τὴν ἀναγνώρισιν οὐσιαστικοῦ ρόλου εἰς τὴν Τουρκίαν. Οὔτε δὲ καὶ ἡ προβολὴ τοῦ Ἐθνάρχου δύναται νὰ σώσῃ τὴν οἱανδήποτε λύσιν. Αὐτὸ ποὺ νομίζει ἀπὸ διετίας εὗρημά της ἡ Κυβέρνησις, νὰ καλύπτεται συνεχῶς ὄπισθεν τοῦ Ἐθνάρχου καὶ νὰ ἀφήνῃ αὐτὸν ἔκθετον, θὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα ποὺ θὰ ἀποβῇ τὸ ἀσθενές της σημεῖον. Ὡς ἐκ τούτου, λοιπόν, ἂν ἐπρόκειτο νὰ χωρήσωμεν εἰς τὰς ἐκλογάς, μὲ οἱανδήποτε συμβιβαστικὴν λύσιν τοῦ Κυπριακοῦ, πολὺ πλανᾶται ἡ Κυβέρνησις ὅτι θὰ ἀποστομώσῃ τὴν Ἀντιπολίτευσιν μὲ τὸ νὰ λέγῃ ὅτι οὐδὲν ἠδύνατο νὰ πράξῃ ἄλλο ἐκτὸς πολέμου. Διότι, τότε ἀκριβῶς, θὰ κατηγορηθῇ ἐνώπιον τοῦ κυριάρχου Λαοῦ. Καὶ πρὶν καλέσῃ τοὺς ἄλλους, νὰ τοὺς ἐρωτήσῃ τί θὰ ἔπραττον αὐτοί, θὰ πρέπει νὰ παραδώσῃ τὰ στοιχεῖα τῆς διετίας. Ἐὰν δὲ ταῦτα ἔλθουν εἰς φῶς, τότε θὰ ἴδωμεν πῶς θὰ σωθοῦν οἱ ὑπεύθυνοι! Οὐδεὶς εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν ἠμπορεῖ νὰ δώσῃ συγχωροχάρτιον δι' οἱονδήποτε ἀποδειχθῇ ὅτι, εἴτε ἐξ ἀρχομανίας, ἢ ἀνικανότητος, ἐγένετο ὑπαίτιος, δι' ὅσας ὑπέστη καὶ ὑφίσταται τὸ Ἔθνος ταλαιπωρίας καὶ δι' ὅσα δικαιώματα ἀπεμπολεῖ.

Ἰσχυρίζονται ἐξ ἄλλου ὅτι ἐσημειώθη πρόοδος κατὰ τὴν λήξασαν διετίαν. Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶναι ἄλλη: Ἡ παγκόσμιος πρόοδος καὶ ἡ κολοσσιαία ἀναταραχὴ εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολὴν ὑπῆρξαν τόσον ἔντονα διεθνῆ γεγονότα, ὥστε νὰ ἀναστείλουν, κατὰ αὐτόματον τρόπον, τὸ ἀντεθνικὸν τέλος, ποὺ θὰ εἶχεν ἡ Κυπριακὴ ὑπόθεσις ἐξ αἰτίας τοῦ χειρισμοῦ τῆς Εὐνοιοκρατίας. Καὶ ἐδῶ ἀρχίζει ἡ ἄλλη πλευρά: Ἂν ἀκριβῶς, ὑπὸ τοιαύτην παγκόσμιον ἀτμόσφαιραν, εἶχεν ἀκολουθηθῆ κατὰ τὴν λήγουσαν διετίαν συνεπὴς καὶ μαχητικὴ πολιτικὴ ἐπὶ τῆς Κύπρου καὶ ἐπὶ τῆς ὅλης πορείας μας εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν, τὸ μόνον θέμα ποὺ θὰ συνεζητεῖτο σήμερον, ὡς πρὸς τὸ Κυπριακόν, θὰ ἦτο ἄν θὰ ἀποφασισθῆ τὸ δημοψήφισμα διὰ ἐφέτος ἢ διὰ τοῦ χρόνου. Καὶ ἐδῶ ἔγκειται ἡ μεγίστη κυβερνητικὴ εὐθύνη.

Εἶναι οὐτοπία τὰ λεγόμενα περὶ ἀνόδου τοῦ ἐπιπέδου ζωῆς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ

Καιρὸς εἶναι, τώρα, νὰ παρακολουθήσωμεν τὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰς τὰ ἐσωτερικά, οἰκονομικὰ καὶ διοικητικά της ἐπιτεύγματα κατὰ τὴν διετίαν. Θὰ ἀρκεσθῶ δὲ καὶ ὡς πρὸς αὐτὸ νὰ τονίσω τὰ σημεῖα ἁπλῶς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα καὶ τὴν κυβέρνησιν χαρακτηρίζουν καὶ τὴν πολιτείαν της διακρίνουν, καὶ τὸ μέλλον προδικάζουν.

Ἡ Κυβέρνησις, συνεχῶς ζῶσα, χάρις εἰς τὸ παρελθὸν καὶ σπαταλῶσα τοὺς καρπούς του, ἀποδεικνύει ἀπόλυτον στειρότητα σκέψεως, συνδυαζομένην μὲ πλήρη ἔλλειψιν φαντασίας εἰς τὸ νὰ δυνηθῇ κάπως νὰ προνοήσῃ διὰ τὸ μέλλον. Αὐτὴ δὲ ἡ συνείδησις τῆς ἀγνοίας καὶ τῆς ἀδυναμίας ἔχει ὡς συνέπειαν καὶ τὴν πλήρη ἀτολμίαν διὰ τὴν λῆψιν οἱασδήποτε ἀποφάσεως.

Ἡ Κυβέρνησις, μὴ δυναμένη νὰ προνοήσῃ διὰ τίποτε, ὑπονομεύει οὐσιαστικῶς τὸ μὲ τόσας θυσίας θεμελιωθὲν ὑφ' ἡμῶν πρόγραμμα. Ἡ φοβερὰ βραδύτης εἰς τὸ πρόγραμμα ἀναπτύξεως τῆς Χώρας, ἔχει ὡς συνέπειαν νὰ μεταβάλῃ εἰς οὐτοπίαν ὅλα τὰ λεγόμενα περὶ βελτιώσεως τοῦ ἐπιπέδου τῆς ζωῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ Κυβέρνησις, κινδυνεύει νὰ καταστῇ πάλιν ἕρμαιον τῆς κλίκας ἐκείνης τῶν κακῆς ὥρας βιομηχάνων τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ μεσαζόντων καὶ ἐκμεταλλευτῶν τῆς ἐποχῆς τοῦ Κράτους—Μπακάλη, ποὺ κατελύσαμεν, καὶ νὰ ἀφήνουν νὰ διαφεύγουν ὑπαινιγμοὶ περὶ ἀντιμετωπίσεως τῆς καταστάσεως, δι' ἀναβιώσεως τῶν περιορισμῶν, μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν κατάλυσιν τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου. Ὁ κίνδυνος αὐτὸς ὑφίσταται· δὲν ἔχει δὲ καμμίαν σημασίαν τί λέγουν οἱ ἐπίσημοι. Ἐφθάσαμεν εἰς ἐποχήν, μοναδικὴν διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ πολῖται τότε ἀκριβῶς πρέπει νὰ ἀνησυχοῦν ὅταν ἡ Κυβέρνησις ὑποσχεται ἢ διαψεύδει.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἀφίνει ἡ Κυβέρνησις σωρείαν ἀνεκμεταλλεύτων εὐκαιριῶν, διὰ τὴν κατοχύρωσιν τῆς συναλλαγματικῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ της ἰσοζυγίου, ὅπως τὰ ἀπεριόριστα περιθώρια τῆς τουριστικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας καὶ τὰς μεγίστας δυνατότητας τῆς εὐρείας ἐνισχύσεως, ἀναπτύξεως καὶ διευρύνσεως τῶν ἐξαγωγῶν μας. Καὶ ἡ χειροτέρα παράλειψις εἶναι εἰς τὰς πολυαρίθμους ἐκείνας περιπτώσεις, ὅπου δὲν ἐχρειάζετο κἂν καινοτομία παρὰ κοινὸς νοῦς καὶ θάρρος. Ὅπως λ. χ. αὐτὸ ποὺ συνέβη πέρυσι, ὅτε ἀφίσαμεν ἀνεκμετάλλευτον ἐξαίρετον εὐκαιρίαν πλουσίας ἐξαγωγῆς ἐλαίου καὶ δὴ εἰς ἀρίστας τιμάς, διὰ νὰ κάμῃ ἐφέτος ἡ Κυβέρνησις, ὅταν εἶναι πλέον ἀργά, δήλωσιν μετανοίας!... Ἐπὶ πλέον, ὅμως, περιφρονοῦμεν οὐσιαστικῶς τὰς τεραστίας δυνατότητας ἀναπτύξεως τῶν Ἀνατολικῶν ἀγορῶν καί, ταυτοχρόνως, ἀγνοοῦμεν, τί εὐκαιρίας ἠμπορεῖ νὰ μᾶς δώσῃ καὶ ἡ Κίνα. Ἐνῶ δὲ ταῦτα πράττομεν ἢ δὲν πράττομεν, ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς διὰ τῆς κλασσικῆς ἀνικανότητος Κυβερνήσεως καὶ ἁρμοδίων ὑπουργῶν, ἀφέθη νὰ δημιουργηθῇ αὐτὸ τὸ ἀνοιγμα τῶν 14 ἑκατομμυρίων δολλαρίων εἰς τὴν Αἴγυπτον, τὸ ὁποῖον παρὰ τὰς πρωθυπουργικὰς ἐπισκέψεις καὶ τὰ εἰς ἀνώτατον κλιμάκιον συζητήσεις, πολὺ φοβούμεθα ὅτι μόνον μὲ σοβαρὰς ἑλληνικὰς θυσίας θὰ εἶναι πλέον δυνατὸν νὰ ἀντιμετωπισθῇ.

Αὐτὴν τὴν ἱκανότητα τῆς Κυβερνήσεως νὰ προχωρῇ κακῶς, βραδέως, μὲ ἀφάνταστον σπατάλην καὶ ταυτοχρόνως δι' οὐδὲν νὰ προνοῇ, τὴν ἀντιλαμβάνεται κανεὶς καὶ εἰς τὰ συγκεκριμένα εἰδικώτερα θέματα: Τί συνέβη λ. χ. μὲ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῶν σεισμοπλήκτων Νήσων;

Εἶναι καταπληκτικὴ ἡ ἐν μικρογραφίᾳ ἀναλογία τῶν ὅσων ἐξέθεσα, μὲ τὰ προβλήματα τῶν σεισμοπλήκτων Νήσων. Ἐλπίζω νὰ ἐνθυμῆσθε, ὅτι, ὅταν τὸ πρῶτον σᾶς ἐπεσκέφθην, ὡς ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ, ὀλίγον μετὰ τοὺς σεισμούς, συνοδευόμενος ἀπὸ πλῆρες κυβερνητικὸν κλιμάκιον, σᾶς ἐξήγησα ὅτι τὸ πρόβλημά σας δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἀντιμετωπισθῇ ὡς θέμα ἀνοικοδομήσεως μόνον, ἀλλὰ γενικώτερον ὡς πρόβλημα ἀναδιοργανώσεως τῆς ζωῆς καὶ τῶν ἐν γένει συνθηκῶν αὐτῆς, ὥστε νὰ ἐξασφαλίζεται εἰς τοὺς κατοίκους ἐπαρκὴς καὶ ἀποδοτικὴ ἐργασία, διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῶν παραγωγικῶν πόρων τῶν Νήσων· δι' ὁ καὶ ὅσα μέτρα ἔλαβον τότε καὶ ἀνήγγειλα ἦσαν καθαρῶς οἰκονομικά. Μὲ κατεῖχε τόσον ἡ ἰδέα τῆς ὁριστικῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ μεγάλου αὐτοῦ προβλήματος, ὥστε πᾶν τὸ προσωρινὸν μὲ ἠνώχλει καὶ δι' αὐτὸ ἠθέλησα καὶ τὴν προσωρινὴν στέγασιν νὰ ἀποφύγω. Σήμερον νομίζω πὼς ὅλοι μὲ δικαιώνουν· διότι βλέπουν καθαρὰ πλέον, πόσον ἀλληλένδετον εἶναι τὸ πρόβλημα τῆς ἀνοικοδομήσεως — ἐννοῶ δὲ τῆς ὁριστικῆς — μὲ τὴν ὁριστικὴ ἐπίσης ἀντιμετώπισιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῶν νήσων. Ὁ καθεὶς ἀντιλαμβάνεται, ὅτι ἀνοικοδόμησις ἐκεῖ ποὺ δὲν ἐξασφαλίζεται ἡ ζωή, εἶναι ἀνοικοδόμησις ὄχι πόλεων ἀλλὰ νεκροταφείων· καὶ ἡμεῖς οὐδέποτε συνεδέσαμεν τοὺς σκοπούς μας μὲ τοιαύτας φιλοδοξίας.

Μετὰ τὴν παρένθεσιν, ἡ ὁποία, ὡς θέμα ἀποκλειστικὸν ἰδικόν σας, σᾶς ἔκαμε, νομίζω, νὰ ἀντιληφθῆτε καλύτερον, ποῦ στηρίζονται τὰ κατηγορῶ μας κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐπανέρχομαι εἰς τὸ γενικὸν θέμα.

Εἶναι γνωστόν, ὅτι ὑπεστηρίξαμεν πρῶτοι, ἔχοντες πλήρη συνείδησιν τῆς εὐθύνης, τὴν ἀνάγκην τῆς προστασίας τῆς μέσης ἰδίως τάξεως ἀπὸ τὴν βαρυτάτην φορολογικὴν ἐπιβάρυνσιν· ἀκόμη δὲ καί, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν εἴμεθα ὑπεύθυνοι διὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ Τόπου, ἀπεβλέψαμεν εἰς τὴν ἐξασφάλισιν πραγματικῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης, διὰ τῆς βαθμιαίας ἄρσεως τῶν σκανδαλωδῶν φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν ὑπὲρ τῶν ὀλίγων, ἐν τῇ προσπαθείᾳ τῆς ἐξυγιάνσεως τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς δημιουργίας ὅλων ἐκείνων τῶν προϋποθέσεων, ποὺ θὰ ἐπέτρεπον νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἡ Ἑλλὰς τὰς ἐπαναστατικὰς μεταβολάς, αἱ ὁποῖαι ἐπήρχοντο εἰς τὴν οἰκονομίαν τῆς Εὐρώπης.

Οἱ διάδοχοί μας οὐδὲν ἄλλο ἔπραξαν, παρὰ νὰ αὐξάνουν ἐνίοτε εἰς ἀπίθανα ὕψη τοὺς δασμοὺς ἢ νὰ ἐπαναφέρουν καταργηθείσας ὑφ' ἡμῶν ἀπαλλαγάς, ἀλλὰ καὶ συνεχῶς νὰ δημιουργοῦν καὶ νέας. Εἶναι ἐξόχως χαρακτηριστικὸν τὸ γεγονός, ὅτι, ἤδη ἀπὸ τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1955, ἡ Κυβέρνησις ἀρχίζει νὰ παρέχῃ ἀπαλλαγάς· καί, ἔκτοτε, ἐντὸς διετίας ἐξέδωκε 18 τοιαῦτα νομοθετικὰ διατάγματα ἢ νόμους ἢ πράξεις ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς παντὸς εἴδους σημαντικὰς ἢ ἀσημάντους ἀπαλλαγάς. Ἐν τούτοις, αὗται ἀκριβῶς αἱ δασμολογικαὶ προστασίαι, ὅταν δὲν ἔχουν ἀπολύτως ἐπιτακτικὴν καὶ εὐσταθῆ αἰτιολογίαν, ὡς καὶ αἱ ἀτέλειαι καὶ αἱ ἀπαλλαγαί, ἀποτελοῦν τὴν μόνιμον φοροδιαφυγήν, διὰ τῆς ὁποίας συνήθως προστατεύονται οἱ μεγάλοι καὶ οἱ «ἡμέτεροι», ἐνῷ ὅλα τὰ ἄλλα ἀπαράδεκτα ἀστυνομικὰ μέτρα σκοπὸν ἔχουν, κατ' οὐσίαν, νὰ ρίψουν στάκτην εἰς τὰ μάτια καὶ νὰ προστατεύσουν ἔναντι τῆς κοινῆς κατακραυγῆς τοὺς μεγάλους, καθιστῶντα τὸν βίον ἀβίωτον εἰς τοὺς μικρούς.

Ὅταν ἡμεῖς παρητήθημεν τῆς ἀρχῆς, παρεδώσαμεν θεμελιωμένην οἰκονομικὴν πολιτικήν, ἡ ὁποία συνεχιζομένη μὲ γνῶσιν καὶ συνέπειαν, θὰ ἠμποροῦσε νὰ ὁδηγήσῃ, διὰ πρώτην ἀληθῶς φοράν, εἰς τὴν ὁριστικὴν ἐξυγίανσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Χώρας.

Ἐάν, τώρα, ἐπρόκειτο νὰ μᾶς παραδώσῃ αὔριον ἡ Κυβέρνησις τὴν ἐξουσίαν, θὰ εὑρισκώμεθα πρὸ νέου ἐπικινδύνου ἀνοίγματος τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου. Πρὸ στασιμότητος τῶν ἐξαγωγῶν μας. Πρὸ δυσβαστάκτου φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως. Πρὸ ἐξωγκωμένης τῆς κυκλοφορίας. Πρὸ τοῦ κινδύνου νὰ ἀντιμετωπίσῃ ὁ προϋπολογισμὸς εἴτε ἐκ τῆς συγκεντρώσεως τοῦ σίτου, εἴτε ἐξ ἄλλων ἀναλόγων αἰτίων, ἐντελῶς ἀντιοικονομικὰς ἐπιβαρύνσεις. Πρὸ ἐξηθλιωμένων οἰκονομικῶς δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ γενικῶς μισθοσυντηρήτων. Πρὸ ἀδρανείας εἰς τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν τοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος.

Εἰς ὅλα δὲ αὐτὰ θὰ πρέπει νὰ προσθέσωμεν τὰς φοβερὰς καὶ ἀπιστεύτους σπατάλας καὶ τὴν ἐξάρθρωσιν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ τῆς διοικήσεως μαζὶ μὲ τὴν ὁλοτελῆ ἐξαφάνισιν τῆς ἐννοίας τοῦ Κράτους. Καί, διὰ νὰ ἀστειευθῶμεν καὶ ὀλίγον, τὸ μόνον μέγα ἐνεργητικόν, ποὺ θὰ κληρονομήσωμεν θὰ εἶναι σωρεία πολυμελῶν ἐπιτροπῶν ἐξ ἀναρμοδίων ἀνθρώπων δι' ἀναρμόδια θέματα ἢ ἀναρμοδίους ἀνθρώπους εἰς ἀναρμοδίας θέσεις. Λιμενολόγοι καϊμαιευτῆρες νὰ ἀναμορφώνουν τὴν παιδείαν, στρατηγοὶ νὰ παριστάνουν τοὺς διπλωμάτας, ἱερωμένοι νὰ καθοδηγοῦν ὡς ὑπερκυβέρνησις τοὺς ὑπουργούς, διὰ νὰ ἐξαθλιώσωμεν τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα.

Ἐπαναστατικὴ νοοτροπία χρειάζεται εἰς τὴν χώραν μας

Ἔχομεν, λοιπόν, δίκαιον ἡμεῖς, ὅταν ὑποστηρίζωμεν, ὅτι ἐκεῖ ὅπου ἐφθάσαμεν μόνον ὅταν κυριαρχήσῃ ἐπαναστατικὴ νοοτροπία θὰ δυνηθῶμεν νὰ σωθῶμεν: Καὶ ἔχομεν δίκαιον πάλιν ὅταν λέγωμεν, ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ γελοῖα καὶ ἀντεθνικὰ βλέπουν τὸ φῶς μόνον, ὅταν ἡ Δημοκρατία δύῃ καὶ ἡ Εὐνοιοκρατία μεσουρανῇ; Μᾶς λέγουν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀπολαμβάνει τῶν ἀγαθῶν τῆς πολιτικῆς σταθερότητος—προφανῶς, διότι ἐπὶ δύο ἔτη ἔχομεν τὸν ἴδιον Πρωθυπουργόν. Καὶ δὲν ἐννοοῦν ὅτι ἡ σταθερότης εἶναι μὲ βαθύτερον περιεχόμενον καὶ ὅτι αὕτη ὑπάρχει, ὅταν δημιουργοῦνται καταστάσεις, αἱ ὁποῖαι συνιστοῦν τοιαύτην κοινὴν συνείδησιν, ὥστε ἀνεξαρτήτως τῶν ἑκάστοτε προσωπικῶν φορέων, αἱ καταστάσεις αὐταὶ νὰ παραμένουν. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἰδανικὸν τῆς ἀληθινῆς δημοκρατίας. Ἡ Δημοκρατία δύναται νὰ ἀλλάσσῃ καὶ κάθε 6 μῆνες Κυβέρνησιν· ἀλλά, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ὁ σεβασμὸς τοῦ πολίτου εἰς τὰ θεμελιώδη ἰδανικὰ τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας, τῆς γνησίας ἰσοπολιτείας καὶ ἰσονομίας, καὶ τοῦ ἐλευθέρου ὑπὸ ἴσους ὅρους ἀνταγωνισμοῦ, καὶ δὲν ὑπάρχουν εὐνοούμενοι ἢ διακρίσεις, ἡ Δημοκρατία ζῇ καὶ ἡ Πολιτεία προοδεύει. Ἄλλως, χωρὶς αὐτά, εἰς ὅσους ἱκανοποιοῦνται μὲ τὴν ἁπλῆν ἐπίφασιν πολιτικῆς σταθερότητος περιοριζόμεθα νὰ εἴπωμεν: Ἐκεῖ δά, ποὺ εἶναι δυνατὸν νὰ θαυμάσουν τοιαύτην σταθερότητα εἶναι εἰς τὰ ὁλοκληρωτικὰ κράτη. Εἴκοσι καὶ πλέον ἔτη εἶχε τὸν Μουσολίνι ἡ Ἰταλία καὶ ἄλλα τόσα ἡ Ρωσσία τὸν Στάλιν. Ἂν αὐτὸ φιλοδοξοῦν, ἂς τὸ εἴπουν καθαρά. Ἡμεῖς ὅμως βαθύτατα πιστεύοντες εἰς τὴν Δημοκρατίαν, κηρύσσομεν εἰς οἱανδήποτε γωνίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἂν εὑρεθῶμεν, ὅτι ἀγωνιζόμεθα διὰ τὴν προστασίαν της· καὶ θὰ ἀγωνισθῶμεν ἀποφασισμένοι νὰ φέρωμεν εἰς πέρας τὴν ἀποστολήν μας. Καὶ ἐπειδὴ ἄλλος ὁμαλὸς τρόπος καθ' ἡμᾶς δὲν ὑπάρχει, ἔξω ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν γνησίων ἐκλογῶν, δι' αὐτὸ ζητοῦμεν ἐκλογάς. Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ ἄλφα ἢ βῆτα κυβέρνησις, ὅπως καὶ ἂν τὴν ὀνομάσετε: μεταβατικήν, συνεργασίας, μικτὴν ἢ πολιτικήν! Μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ ταχυτέρα ἐνέργεια ἐκλογῶν μὲ ὑπηρεσιακὴν κυβέρνησιν καὶ ἀδιάβλητον ἐκλογικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον σήμερον καθ' ἡμᾶς εἶναι ἡ ἁπλῆ ἀναλογική.

Ἀγωνιζόμεθα διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Δημοκρατίας εἰς τὴν χώραν. Ἀγωνιζόμεθα νὰ ἐπανέλθῃ ἡ ἐξουσία εἰς τὸν Λαόν. Ἀγωνιζόμεθα διὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς νέας εὐημερούσης καὶ προοδευτικῆς Ἑλλάδος!...

ΚΟΛΛΕΓΙΟΝ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 5. ΤΗΛΕΦ. 44-18

ΠΑΤΡΑΙ

★

Νέαι Τάξεις πρωϊναί, ἀπογευματιναὶ καὶ βραδυναὶ δι' ἀρχαρίους καὶ προκεχωρημένους ἤρχισαν ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου. Ἐγγραφαὶ συνεχίζονται

Γίνονται δεκτοὶ καὶ μαθηταὶ τῶν ἀνωτέρων Τάξεων Δημοτικοῦ Σχολείου

Προετοιμασία διὰ τὰ Διπλώματα **LOWER** καὶ **PROFICIENCY** τῶν Πανεπιστημίων ΚΑΙΜΠΡΙΤΖ καὶ ΜΙΤΣΙΓΚΑΝ

Τὸ Πρόγραμμα περιλαμβάνει συστηματικὴν διδασκαλίαν τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Ἀμερικανικῆς Φιλολογίας, Μεταφράσεις καὶ Γλωσσικὰς Ἀσκήσεις

Εἰδικὸν Τμῆμα ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ καὶ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ 10—1 καὶ 5—9

ΝΕΑ ΚΛΙΝΙΚΗ

ΩΤΟ — ΡΙΝΟ — ΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΙΚΗ

«Ο ΤΙΜΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ» Τηλ. 45—33

ΓΕΩΡ. Α. ΜΑΡΚΟΥ

Χειρουργοῦ Ὠτορινολαρυγγολόγου τῆς Ὠτο — Ρινο — Λαρυγγολογικῆς Κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν «Νοσοκομεῖον Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς»

Ἡ Κλινικὴ ἤρχισε λειτουργοῦσα ἐν Πάτραις, ὁδὸς Ἁγίου Ἀνδρέου 107, διαθέτουσα τελειοτάτου τελευταίου τύπου μηχανήματα καὶ κλίνας α' β' καὶ γ' θέσεως

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν λατρευτήν μας σύζυγον, θυγατέρα, ἀδελφήν, ἀνεψιὰν καὶ ἐξαδέλφην

ΓΙΑΝΝΙΤΣΑΝ Π. ΜΟΣΧΟΝΑ

ΕΤΩΝ 24

θανοῦσαν χθές, κηδεύομεν σήμερον Τρίτην καὶ ὥραν 4ην μ.μ. ἐκ τῆς ἐν Ἰτέαις οἰκίας μας.

Ὁ τεθλιμμένος σύζυγος: Παναγιώτης Μοσχονᾶς. Οἱ γονεῖς: Νικόλαος καὶ Σωτηρία Κραβαριώτη, Σπυρίδων καὶ Ἀρχοντούλα Μοσχονᾶ. Οἱ ἀδελφοί: Παναγιώτης, Γεώργιος, Φώτιος, Διονύσιος, Χρυσούλα καὶ Εὐαγγελία Κραβαριώτη, Ἀλέκος καὶ Χρηστίνα Μοσχονᾶ, Γεώργιος, Ὄλγα Μοσχονᾶ. Οἱ θεῖοι. Οἱ ἐξάδελφοι.

Γραφεῖα Κηδειῶν ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΧΑΡΙΤΑΤΟΥ Κορίνθου 262 καὶ Βότση, τηλ. 27—60

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τοὺς ὁπωσδήποτε συμμετασχόντας εἰς τὸ πένθος μας ἐπὶ τῇ σκληρᾷ ἀπωλείᾳ τοῦ λατρευτοῦ μας συζύγου, πατρὸς καὶ θείου

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ

θερμῶς εὐχαριστοῦμεν.

Ἡ σύζυγος: Κατίνα Ἀντωνοπούλου. Τὰ τέκνα: Οἰκογένειαι Ἀντ. Ἀντωνοπούλου, Γεωργ. Ἀντωνοπούλου, Κων. Ἀνδρικοπούλου. Ἡ ἀνεψιά: Χρυσούλα Μπιανκάρντι.

Ἡ Ἀθλητικὴ ΗΜΕΡΑ

Η ΑΕΜ ΕΝΙΚΗΣΕ ΤΟΝ ΕΘΝΙ